

kraj, s katerim je zrasla njegova duša in v katerem korenini z vsem svojim bistvom.

Kmalu je prišlo dovoljenje, da smeta čez mejo tudi Martinek in Jerica. Poslovila sta se od vseh znanih, se razjokala na grobeh, kjer sta zasadila divjo trto in planinskih rož, in odšla sta na daljno pot s težkim bremenom na ramah. Pohištvo, domačo opravo in kože sta pustila v oskrbi Rakičevi, ki se je že preselila v novi dom.

Nista pa šla skozi predor, ampak peš čez Predel. Počasi sta stopala po bregu in Mangartov ščit, ki ju je zjutraj pozdravljal in jima svetil zvečer v spanje, ju je spremljal tudi zdaj.

Zavila sta s krivuljaste poti v dolino, ki je gorela v blesku solca in vrisku zelenja. Njuna pogleda pa sta žalostno begala po kotlini, ustavila se nad vasjo in hitela še dalje, gor k Rombonu, odkoder se je čulo grmenje topov.

»Tja poglej, Martinek, tja nekoliko na desno, tam še pogleduje zvonik naše cerkvice za nama, in tam, malo bolj doli, za tem drevjem, tam je naša hišica... A tamle za šolo pa počiva najin atek in najina babica... Kje pa leži najina mamica? Ne atek ne ti mi nista tega povedala...«

Jerica je pri tem vprašanju prijela Martinka za roko in mu dolgo gledala v oči.

Martinka je zabolelo v srce.

»Danes ti pokažem njen grob,« je odgovoril kot iz sna in umolknil. Le bolj k sebi je pritisnil sestrino telo. Bilo mu je hudo.

Potem pa je umaknil pogled od doline, ki je predstavljala vse njegovo dosedanje življenje, otrl si z dlanjo solzo in se ni več okrenil. Nekaj mu je trgalo srce.

»Pojdi, Jerica, pojdiva v svet!« je zašepetal v solzah.

»In imejva se rada,« je rekla deklica in hitela z drobnimi koraki za bratcem. (Konec.)

Fran Roš:

Gledališče.

*Hej, igrajmo gledališče!
Volk požrešni naj bo Janko,
on pohrusta naj otroke:
Jožeta, Iuanko, Anko.*

*Jaz bom Daša skrbna mati.
Sit bo smrčal volk kosmati,
s pipcem pojdem hrabro nadenj —
ni se treba vam nič bati!*

*Žioi skočite otroci
spod klopi kot iz trebuha.
To bo soidenje veselo
in bo konec požeruha!*

*Ko bo Dse io doigrano,
tudi volka obudimo,
naj še on vesel bo z nami,
ž njim se v krogu zavriimo.*